

Els grans campaments del rock

Repassem els campus musicals de pop-rock de Catalunya: el Campus Rock, el Sons & Lleure, el Ramonets Camp, el Camp Festival o L'Intèrpret Camp Rock

Els infants i adolescents arribant al Campus Rock | Arxiu

Els adolescents i infants que vulguin aprofitar l'estiu per donar sortida a les seves inquietuds musicals estan d'enhorabona, perquè hi ha un ampli ventall de possibilitats, cadascuna amb la seva especificitat i adaptada a un nivell diferent, des dels històrics Campus Rock i Sons & Lleure fins als Ramonets Camp, Camp Festival o L'Intèrpret Camp Rock. I també s'hi ha afegit l'Eufòria Campus, vinculat al programa d'èxit de TV3.

CAMPUS ROCK

El campus musical amb més difusió i arrelament és el Campus Rock, que l'any vinent complirà 25 anys d'existència. Coincidint amb el festival Senglar Rock 2001 a Montblanc i amb el suport d'Enderrock, va ser impulsat per **Toni Xuclà**, **Cris Juanico** i **Jimmy Piñol**, i actualment té seus a Girona, Manacor, l'Espluga de Francolí i Sant Cugat del Vallès.

Campus Rock. Foto: Arxiu Campus Rock

El guitarrista barceloní **Toni Xuclà** va confeccionar el projecte inicial del Campus Rock: "Veia que hi havia moltes colònies i estades de música clàssica, jazz o música tradicional, però cap de pop-rock, ni a Catalunya ni a la resta de l'Estat espanyol". **Xuclà** va contactar amb el director d'Enderrock, Lluís Gendrau, que portava la comunicació del festival Senglar Rock, i aquest el va posar en contacte amb el director de la promotora RGB Music, Xavi Fortuny, que va facilitar la implantació del campus, vinculada al festival.

La primera edició va tenir lloc l'any 2001 a Montblanc amb el nom de Campus Senglar i es va tirar endavant amb la condició que també s'hi incorporessin dos altres músics que també van ser importants, el bateria de **Lax'n'Busto**, **Jimmy Piñol**, i el cantant de Ja T'Ho Diré, **Cris Juanico**. Des dels inicis, Toni Xuclà es va encarregar de la part artística i de comunicació i **Piñol** dels aspectes de producció i administració. Anys després s'hi va afegir el teclista **Joan Pau Chaves (Els Pets)** ?també a proposta de Fortuny?, que va fer el paper de cap d'estudis i és el màxim responsable de la confecció del repertori.

Maria Hein al Campus Rock Lleida 2019 Foto: Arxiu

Han participat en el projecte un total de 2.500 alumnes, que cada any fan pinya tocant música junts de manera intensiva durant cinc dies. "Treballem dos temes per dia i, per tant, al llarg d'una setmana n'acabem fent una desena, mentre que en un combo d'una escola de música ordinària es treballen els mateixos temes durant tot un curs", puntualitza **Jimmy Piñol**. El repertori sempre ha tingut molt present la necessitat d'incorporar els grans clàssics del pop-rock, que es treballen des de la mateixa música i no elucubrant grans discursos centrats en la història de cada artista.

Xuclà subratlla que al llarg de 24 anys el Campus Rock s'ha anat reinventant segons les necessitats de cada moment: "Al principi, a més de la part de coneixements musicals, es convidava representants de discogràfiques, periodistes i mànagers per explicar com moure's pel sector o fer una campanya de comunicació. Posteriorment, però, ens vam centrar només en la música". En aquesta adaptació hi han tingut a veure els canvis que han viscut els ensenyaments de música moderna, perquè quan va néixer la iniciativa no existia cap centre superior que oferís aquesta modalitat a Catalunya. La primera va ser l'ESMUC durant el curs 2001-02 i encara no havien proliferat els grans concursos de talents musicals de televisió com Operación Triunfo, que també es va començar a emetre la tardor del 2001.

Ramon Mirabet impartint al Campus Rock Foto: Arxiu Campus Rock

Chaves recorda que quan va acabar el COU, l'any 1995, va anar a visitar durant un mes un amic que estudiava al Berklee College of Music de Boston. "Vaig flipar de com de normalitzats estaven els ensenyaments de música moderna. Els Real Books eren transcripcions a mà que havien fet els primers estudiants de l'escola durant els anys setanta", afirma. En aquest sentit, **Toni Xuclà** destaca que un dels primers objectius del Campus Rock va ser "posar el pop-rock al mateix nivell de seriositat i dignitat que qualsevol altra de les músiques".

Un altre aspecte cabdal ha estat la creativitat i la composició, per això des dels inicis s'ha impulsat el Campus Autor. En aquest espai els alumnes poden presentar les seves composicions i de totes se'n seleccionen unes quantes que posteriorment es toquen de manera conjunta als combos. "Volem estimular la creativitat, perquè cada participant és diferent. A cada edició es dedica un dia sencer a les composicions", detalla Xuclà. Segons el guitarrista, és un repte bestial perquè en un sol dia es reben les propostes, se seleccionen i els mateixos alumnes s'encarreguen de muntar-les i enllestir-les per tocar-les en directe. A més, el fet que les cançons les escrigui gent jove i que després les comparteixin amb els companys fa que es generi una gran unió entre tots, perquè narren la seva vida i els seus sentiments a través de les lletres de les cançons.

Alhora, el Campus d'Autor també ha estat un potenciador per buscar sinergies i aconseguir ajudes econòmiques, per exemple de la SGAE, per evitar que tot el cost no recaigui en les famílies dels alumnes. "Els tres socis de la Societat de Gestió d'Autors i Editors, i vam veure que hi havia molt de desconeixement de la nostra activitat, de manera que vam començar a treballar tallers de manera conjunta", explica **Toni Xuclà**. Més enllà de centrar-se en la tècnica instrumental, els tallers els imparteixen artistes reconeguts i se centren en la composició: "Les sessions desperten la motivació i molts alumnes se senten identificats amb els processos creatius de cada artista ?diu **Piñol**?. A més, són un espai ideal per compartir les primeres idees d'una cançó".

Joan Dausà al Campus Rock Girona 2016 Foto: Arxiu

Després de la desvinculació amb el Senglar Rock arran de la seva desaparició l'any 2008, el Campus Rock itinerant s'ha estès per diferents poblacions dels Països Catalans, entre les quals hi ha Lleida, Prades, Castellterçol, Piera i Granollers, i actualment se celebra a quatre seus: al juliol Campus Rock Kids i Campus Rock Summercamp a l'Espluga de Francolí, i Campus Rock Girona, a l'octubre Campus Rock a Sant Cugat del Vallès i a l'hivern Campus Rock a Manacor. A més, hi ha el Campus Autor a Barcelona on es promocionen els millors autors de tots els campus. Des de la seva creació s'han rebut propostes d'indrets diversos i també es va estudiar l'opció d'exportar el format a poblacions espanyoles, que al final es va descartar. Els promotors actuals coincideixen a dir que han elegit els llocs en funció de la singularitat, com l'equipament, el paratge natural o la demanda del territori.

Tot i que al principi assistien al Campus Rock unes quinze persones, amb el temps el nombre d'inscrits a cada edició s'ha anat ampliant fins a arribar al mig centenar. "Ara quan no arribem a trenta alumnes per edició ja ens preocupem, perquè el futur està garantit", reconeix **Joan Pau Chaves**. La majoria de músics que s'apunten al Campus provenen de Catalunya i Mallorca, però els darrers anys també hi han assistit joves de països com Suïssa, Tailàndia i Escòcia, entre altres.

SONS & LLEURE

Els campaments musicals Sons & Lleure celebrem aquest any la trentena edició. El doble fet diferencial respecte a altres activitats musicals d'estiu similars són que l'allotjament es fa en tenda de campanya i que tot el projecte educatiu s'encamina cap a un concurs de bandes que se celebra la darrera nit. A més, el grup guanyador s'emporta un premi extraordinari, la possibilitat d'enregistrar una maqueta. L'activitat se celebra a Vila-rodona, a l'Alt Camp, i acull joves d'entre 10 i 17 anys. Igual com les altres propostes, es combina la música amb altres activitats lúdiques com el senderisme o els jocs de nit.

I, pel que fa a la música, s'accepten participants de tots els nivells. Segons la directora de Sons & Lleure, Elisabet Griera, "preparem les bandes segons el nivell de cadascú i sempre hi ha qui arriba sense saber tocar cap instrument, però al final acaba participant en el concurs de manera activa. Cadascú pot treballar l'estil musical que li agrada, de la clàssica al rock dur: "Toquem tots els estils, menys el reggaeton ?fa broma Griera?, i també fem un taller de composició".

Campaments Sons & Lleure. Foto: Arxiu

CAMP FESTIVAL

"El meu somni sempre havia estat poder organitzar unes colònies musicals", confessa la guitarrista de **Ginestà** i de **La Cliqua**, Andrea Puig. El Camp Festival se celebra a Castellnou de Bages i ofereix lloc per a tothom, tant els que tenen un nivell musical molt alt com els que tot just comencen a tocar. "Els participants tenen d'11 a 17 anys, els agrupem segons el nivell i els preparem uns arranjaments adequats als seus coneixements musicals. Les cançons es poden tocar de manera molt senzilla o fent arranjaments més treballats". La idea del campament és muntar un festival musical l'última nit, al qual assisteixen les famílies i que també té artistes convidats.

Durant el dia hi ha activitats lúdiques i piscina, sessions de treball musical amb el grup i tallers diversos relacionats amb la música, com ara cant coral, presència escènica o percussió corporal. Puig destaca que l'edició de l'any passat va ser un èxit: "Vam tenir una trentena de participants i la majoria han tornat aquest any, de manera que amb els que s'han apuntat per primera vegada, ja som la cinquantena".

Camp Festival Foto: Arxiu

RAMONETS CAMP

El poble d'Olocau, al Camp del Túria, és la seu del Ramonets Camp, les colònies musicals organitzades pel grup valencià **Ramonets**, que va crear amb una proposta de versions de **The Ramones** adaptades al públic familiar i actualment regenta la Rockadèmia d'Alboraia. Les colònies rockeres tenen una setmana de durada i enguany s'han fet dos torns amb participants de 5 a 14 anys. El cantant i un dels organitzadors del Ramonets Camp, Ferran Martí, explica que "cada any munten grups de música, tot i que la majoria dels adolescents que vénen no saben tocar cap instrument".

El dia a dia que viuen els participants comença al matí amb les activitats pròpies de qualsevol campament d'estiu amb piscina i jocs, i continua havent dinat ja centrat en el tema estrictament musical. L'objectiu és crear una cançó i enregistrar-la. Al final, els participants marxen amb un CD que testimonia el seu pas i aprenentatge pel campament.

Acadèmia Rock de Ramonets a València Foto: Arxiu

L'INTERPRÈT CAMP ROCK

A redés de l'escola L'Intèrpret, de Lleida, s'organitza L'Intèrpret Camp Rock, unes colònies d'estiu molt especials que serveixen per muntar un musical que s'estrena l'última nit amb la presència de pares i amics. Cada any, L'Intèrpret proposa una obra i dedica l'estada a que músics, cantants i tècnics assumeixin els seus papers. Aquest és un dels fets diferencials, ja que també hi tenen cabuda els tècnics de so i de llums. Enguany hi ha tres torns a Tavèrnoles i Rupit, a Osona, dos adreçats als alumnes d'ESO i Batxillerat i un a Primària.

Als músics que s'hi volen apuntar se'ls demana un mínim de quatre anys d'experiència amb el seu instrument. La directora de L'Intèrpret, Mireia Ros, adverteix que "hi ha instruments que hem de restringir amb places limitades, per exemple de percussió solem agafar dues persones, perquè no ens podem trobar amb vuit bateries". Les activitats musicals es coordinen amb altres de pròpies de l'estiu.

L'interprèt Camp Rock Foto: Arxiu